

Az oktatói munka elismerése

2018. 4. 22.

Az idei magyar nemzeti ünnep alkalmából Magyarország Köztársasági Elnöke a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje állami kitüntetést adományozta mások mellett Nagy Zoltánnak, a nagyváradai Ady Endre Gimnázium matematika- és informatikatanárának. Az elismerés átadására április 20-án nyílt alkalom, amikor is rövid, bensőséges, felemelő ünnepség keretében kapta kézhez az érdemes oktató a magas elismerést. A ceremónia helyszínéül stílusosan Nagy Zoltán ama munkahelye szolgált, ahol diplomaszerezése, azaz 1981 óta megszakítás nélkül oktatja-nevelí a város és Bihar megye magyar gyermekeit, vagyis a tekintélyes múltú, 1990-ben újjászületett Ady Endre Gimnázium.

A romániai szóhasználatban líceumként emlegetett patinás tanintézet dísztermében Demeter Katalin konzul – aki maga is az iskola végzettje – köszöntötte a megjelent tisztelőket, érdeklődőket: meghívott közéleti szereplőket, egykori és mai tanárokat, diákokat, szülőket, rokonokat és barátokat. Vad Márta igazgató üdvözlőszavaiból az iskolai közösség öröme mellett a kitüntetett kolléga iránti elismerés is kiértékelődött.

Tanulók egy csoportja rövid zenés-irodalmi összeállítással alapozta meg a díjátadó hangulatát, majd következett a laudáció. Szilágyi Zsolt – szintén volt adys diák –, az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke Nagy Zoltán szakmai és közéleti pályafutása mellett a viszontagságos iskolatörténetről is szólt, méltatva a most kitüntetett tanárembert, elődeivel és kortársaival egyaránt. „Példamutató a

magyar közösségnek, hogy Nagy Zoltán '89 előtt és után is vállalta véleményét és kiállt mellette. Akkor is, most is volt és van mit veszítenie. És mégis, nem a félelem és a megfélemlítés sötét bajnokainak, hanem neki van igaza, a gyerekek, a tanulók előtti hiteles példamutatásnál egyetlen pedagógiai eszköz sem hatékonyabb” – mondotta annak a pártnak az elnöke, amelynek helyi szervezetében Nagy Zoltán is vezető szerepet vállalt.

A laudálást követően Barabás János, a kolozsvári magyar főkonzulátus vezető konzulja felolvasta az Áder János köztársasági elnök szignálta oklevelet, majd átadta az érdemrendet. A kitüntetett a meghatódás hangján köszönte meg azt, majd anekdotikus elemeket sem mellőzve beszélt az életéről, a munkájáról, az elért eredményeiről, sorra megemlítve mindazokat – a családtól a kollégákon át a tanítványokig –, akik végig mellette álltak. Az udvarhelyszékiből biharivá lett Nagy Zoltán elmondása szerint csak azt tette az évek során, amit tennie kellett, amire elszegődött: a mindennapi tanítói-nevelői feladatok ellátása mellett az iskola „visszaszerzésében” is részt vállalva, illetve nemzetközi sikerekhez segítve a tudásszomjjal megáldott diákokat.

Végezetül Tőkés László püspök, európai parlamenti képviselő köszöntötte az ünneplőket és az ünneplőket, arra hívva fel a figyelmet, hogy Jézus Krisztus-i hivatás az oktatói-nevelői, hiszen a Megváltó maga is elsődlegesen tanítóként állt az őt követők elé. Merő favágás a tanári munka, ha nem párosul elhivatottsággal, küldetéstudattal, nemzetszolgálattal. Nagy Zoltán és a hozzá hasonlók ezt tudják, ennek szellemében dolgoznak. Aggodalommal szólt oktatásunk jelenéről és jövőjéről, megemlítve azokat a konkrét eseteket, amelyek cáfolni látszanak azt a tényt, hogy 1989-ben itt rendszerváltás történt, hogy Románia demokrácia és jogállam. Pártérdekek feletti ügyként kell kezelni az erdélyi magyar oktatás minden ágát-bogát, az óvodától az egyetemig. A romániai magyar közösségi önrendelkezésnek talán egyik legfontosabb eleme a tanügyi autonómia, mert e nélkül megállíthatatlan a beolvadás és a felmorzsolódás – vélte az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke.

Tőkés László

EP-képviselő

sajtóirodája

LAUDÁCIÓ

NAGY ZOLTÁN matematika- és informatikatanár

kitüntetése alkalmából

Nagyvárad, 2018. április 20., Ady Endre Gimnázium

„Önmagáért szeretem a matematikát, s szeretem mindmáig, mert nem tűri a képmutatást és a homályt, azt a két dolgot, melyektől a legjobban borzadok” – mondotta Stendhal.

Talán a matematika formálta, talán azért választotta a matematikát, mert ő ilyen volt.

Nagy Zoltán 1957. december 2-án született tanító családban Székelyudvarhelyen. Édesapja, Nagy

Sándor tanító és iskolaigazgató volt Zetelakán, édesanyja, Nagy Anna, szül. Kisfaludi-Bak Anna szintén Zetelakán tanított.

Elemi iskolai tanulmányait Zetelakán végezte, később családjával Székelyudvarhelyre költöztek, ahol általános- és középiskolai tanulmányait folytatta. Egyetemi tanulmányait a kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem matematika karán 1977-1981 között végezte. Friss diplomásként a nagyváradi, akkor még Alexandru Moghioroşról elnevezett, ma Ady Endre nevét viselő líceumba kapott kinevezést, ahol kezdetben matematikát, később informatikát is tanított, illetve a mai napig tanít.

Az iskolát 1773-ban építették a nagyváradi Orsolya rendi nővérek számára, melynek magasztos falai között a tanítás azóta is megszakítás nélkül zajlik. Az intézmény az államosításig leányneveléssel foglalkozott, illetve tanítói főiskolaként is működött. Az 1947-48-as kommunista államosítás után magyar vegyes iskolaként működött tovább, később, a 80-as évek második felében román osztályokat is telepítettek ide. Az 1989-es forradalom nagy lehetőséget hozott ezen iskola számára is. 1989 decemberében, karácsony és újév között Nagy Zoltán tanár a téli szünet alatt összehívta a magyar ajkú tanárokat az iskolából, hogy megbeszéljék, hogyan tudnák a román osztályokat máshová áthelyezni, hogy önálló magyar intézményként működhessenek ismét.

A kezdeményezés eredményeképpen 1990. január 5-én a frissen kinevezett magyar tanügyminiszter-helyettesével, Pálfalvi Attilával találkozáskor elérte, hogy január 10-e körül egy 6 tagú bizottság (3 magyar és 3 román tanár) ez ügyben Bukarestbe utazhasson a minisztériumba. A Nagy Zoltán vezette küldöttség 1990 januárjában Bukarestben megszerezte a minisztériumi engedélyeket, hogy az intézmény a téli szünet után már tisztán magyar középiskolaként indulhasson újra, Ady Endre Elméleti Líceum néven, így a Ceauşescu-diktatúra éveinek kényszerzünete után Nagyváradon újjászületett az intézményes önálló magyar oktatás. Fontos eredmény volt ez, hiszen Nagy Zoltán kezdeményezése nyomán precedens keletkezett további erdélyi tanintézetek önállósodási törekvései számára is. Bátorság, tisztánlátás, elkötelezettség és határozottság kellett ehhez. Ott, ahol ezt nem tették meg, hosszú évekig vagy évtizedekig kellett harcolni ugyanezért.

Nagy Zoltán katedrára történt kinevezése óta ugyanabban az intézményben oktat. Kezdetből matematikát, majd 1986-tól újító módon, először választható tárgyként, majd erőfeszítései nyomán 1991-től teljes értékű tárgyként informatikát tanít. Az elmúlt 37 esztendőben több száz diák osztályfőnöke és több ezer ifjú tudását és jövőjét megalapozó tanára volt. Pedagógusi munkája eredményeképpen egykori diákjai közül mintegy tízen dolgoznak oktatóként a világ különböző egyetemlein: az Egyesült Államokban, az Egyesült Királyságban és Svájcban, illetve olyan világcégeknél töltenek be vezető beosztást, mint például a Google. Két-két egykori diákja a Debreceni Egyetem, illetve a Kolozsvári Tudományegyetem oktatója lett. Reméljük, eljön még az idő, amikor a nemzetközi szinten is jelesen teljesítő diákok érdemesnek tartják majd hazatérni és hazahozni a tudást és a tapasztalatot.

1994-től hét évig Gábor Dénes Főiskola nagyváradi tagozatának volt a vezetője és tanára.

A Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének alapító tagja és egy évtizedig alelnöke volt.

2015-től vezeti az Ady Endre Elméleti Líceumban a Robotika Kört, melyen belül két IX-XII. osztályos csapattal versenyez.

2016-ban a World Robot Olympiad (WRO) nevű robotprogramozási világversenyt Regular Category High School című, középiskolásoknak szervezett magyarországi szakaszán a tanár úr csapata a 26-os mezőnyben első lett. A csapat elnyerte a jogot, hogy képviselje Magyarországot a döntőben. Ezt Új-Delhiben rendezték, ahol minden kontinensről összesen 82 csapat versengett. Nagy Zoltán három diákkal utazott ki Indiába, csapata a 10. helyen végzett.

2017-ben ismét részt vettek a robotprogramozási olimpia magyarországi szakaszán, ahol 24 csapat versenyzett, és ahol újból elsősk lettek. Így ismét elnyerték a jogot, hogy Magyarországot képviseljék november 10-12-e között a World Robot Olympiadon, a közép-amerikai Costa Ricában, ahol

tisztesen helyt álltak. A csapat kiutazásának megszervezésében amúgy menedzseri képességét is latba kellett vetnie, hogy a magyar állami támogatás mellé szükséges anyagiakat előteremtse, volt diákjai és a szülők segítettek.

2016-ban a Robotika Kör II. csapata részt vett a kelet-magyarországi First Lego League Debrecenben megrendezett versenyen, melyen a döntőt megnyerték, és továbbjutottak a 2017 februárjában megrendezett kelet-európai döntőbe.

2017 telén ugyanez a csapat részt vett a román First Lego League bajnokságon Bukarestben, ahol első helyen végeztek, és így elnyerték a jogot, hogy Romániát képviseljék Dániában az európai versenyen, 2017. júniusában.

Példamutató a magyar közösségnek, hogy Nagy Zoltán '89 előtt és után is vállalta véleményét és kiállt mellette. Akkor is, most is volt és van mit veszítenie. És mégis, nem a félelem és a megfélemlítés sötét bajnokainak, hanem neki van igaza, a gyerekek, a tanulók előtti hiteles példamutatásnál egyetlen pedagógiai eszköz sem hatékonyabb.

Nagy Zoltán két leánygyermek édesapja és három unoka büszke nagyapja. Mi pedig, tágabb értelemben, az ő diákjai vagyunk, és büszkék vagyunk rá. Az erdélyi tanárok azon nemzedékének tagja, generációs és eszmei értelemben egyaránt, amely nemcsak tudást, de szellemiséget is ad a diákoknak. Mert az adys, a báthorys, a bolyais, a tamásis vagy a Márton Áron-os szellemiség adja azt a többletet, amelyre büszkék vagyunk életünk végéig, és amelyért érdemes itthon maradni vagy visszajönni ide. Mert ez máshol nincs.

Korábbi kitüntetései és elismerései jól jellemzik munkáját, a budapesti Gábor Dénes Főiskola kitüntetése 2000-ben a nagyváradi tagozat vezetéséért és az itt végzett diákok jó eredményeiért, 2001-ben román államelnöki kitüntetés, illetve tanügyminiszteri kitüntetés a nemzetközi informatikai tantárgyversenyeken elért eredményekért, majd a Romániai Magyar Pedagógusok Szövetségének kitüntetése 2012-ben.

A tanári kar veteránjaiként, Ciobotariu Évával együtt 1981 óta szolgálnak az iskolában közösségünk érdekében. Egykori adys diákként büszke vagyok arra, hogy egykori tanáraink, István Tibor, Tárnoki György, Számtartó Kornélia, Almási Zoltán, László Mária, Fodor Ferenc, Moldován Lia, Papp László, Tuduka Oszkár, Bokor András és Ferenczy Béla Citromka, no és persze Jankó Szép Sándor szellemisége általuk tovább él. A kommunizmus legsötétebb éveiben, a legdurvább ateizmus idején tanáraink, az iskola közössége a legegyszerűbb és a legnagyobb útravalót adta nekünk: a szeretet kultúráját.

A tudás és az anyanyelv szeretetét. A magyarsághoz és a kultúránkhöz való ragaszkodást. Erdély és az erdélyi színek szeretetét. A színház, a zene és a sport csodálatát. A család tiszteletét. A szeretet kultúráját. Az élet megbecsülését.

Mindehhez ilyen tanárok kellettek, mint Nagy Zoltán.

Bízom benne, hogy az iskola tovább élte ezt a szellemiséget és megbecsüli a hordozóit.

Gratulálunk! Isten éltesse, Tanár Úr!

Szilágyi Zsolt,

az Erdélyi Magyar Néppárt elnöke